

Í gjár kom Kaj Toftum heimaftur, eftir hann hefur sittið í einum fongsulkliva á Haiti í 16 dagar. Hann er sumvera man fegin um at vera komin heimaftur.

– TAÐ ER GOTT AT KOMA HEIM

Fyrrpartin í gjár kom vágbingurinn Kaj Toftum aftur til Føroya. Sosialurinn var í Vágnum og tók móti honum, og hann greiddi okkum frá teimum 16 døgnum í geglinum á Haiti, og um hvussu teir fingi hjálp frá einum servandum amerikanskum hermanni.

Orð: Eyðun Klakkstein
Myndir: Kalmar Lindenskov

Hann tóktist óávirkaður av tíðini í haitiskum fongslum, tá hann kom í land av Mærsk flogfarinum klokkan hálvum ellivu fyrrapartin í gjár.

– Tað er einki óvanligt við at koma heima hesaferð, sigur hann meðan hann bíðar eftir, at fáa fatur á viðförinum hjá sær á flogvøllinum í Vágnum.

– Men tað er gott at vera heimafturkomin, tí tað hevur ikki verið serliga stuttligt, at sita í fongslum meira enn tvær vikur.

– At byrja við væntaðu vit at tað fór bert at vera

talum um at sita í ein ella tveir dagar, tí vit vistu jú, at vit einki skeivt høvdu gjørt. Men tíðin gekk, og vit lærdu, at tað bar ikki til at lita á givin lyfti. Vit vórðu bara noyddir at vera tolir. Men nú er tað yvirstaðið og tað eri eg glaður fyri, sigur Kaj Toftum.

Alt var sum vanligt

Tað var einki óvanligt við ferðini hjá Birthe Boye hesaferð. Teir sluttu gamlar bílar úr Amerika til Haiti, soleiðis sum teir áður hava gjørt, og sum so nógv onnur skip eisini gera tað.

3. janúar komu teir til Miragoane á Haiti, og framvegis var alt sum vant. Bílarnir vóru fingir í land, og manningin helt væl til standa. Men triggjar dagar seinni fekk pipan annað ljóð.

– Tað bar ikki til at lita á givin lyfti

6. janúar kom politiovastin í býnum, Carlo Lochard, umboð á Birthe Boye við einum skrivi, sum hann

segði vóru eini handtøkubóð, men tá skrivi var á fronskum, og eingin av teimum umboð dugdi franskt, kundi tað eins væl verið okkurt annað tilvildarligt pappír, sum hesi góðu handtøkubóð.

Saman við Lochard vóru 14 vælvápnarir løgreglumenn, men hóast hetta varð politiovastin yvirtalaður til bert at taka skiparan.

Men tað var bert fyrri fyrst, tí øll manningin, sum taldist sjeið mans, endaði í fangahólinum.

Commander Bean tryggjaði samlig kor
Manningin fekk einki at vita um hvi hald varð lagt á skipið, og teir vóru tveittir í eitt fangahol. Grundlógin á Haiti sigur, at handtíknir persónar skulu koma fyrri eini dómara áðrenn 48 tímar eru ginginir, men hesar 16 dagarnar, manningin á Birthe Boye sat í geglinum, søu teir ikki í hálafærðina á nekrum dómara.

Fyrstu fyra dagarnar av upphaldinum í geglinum,

fingu teir sjeið sjómenninir stóra hjálp frá einum amerikanskum ST-hermanni, Commander Bean.

Bean er ein av teimum høvdu deingjunum í ST-herliðnum, tí hann hoyrir til 82. Airborne Division hjá amerikanska herinum, sum er eitt serliga vant herlið.

– Haitisku myndugleikarnir høvdu stóra respekt fyrir Commander Bean, og hann tryggjaði at vit sluppu út úr geglinum og umboð á skipið hvønn dag

Og Bean var heldur ikki at spæla við.

– Haitisku myndugleikar-

nir høvdu stóra respekt fyrir honum, og tað var eisini Bean, sum tryggjaði at vit sluppu út úr geglinum hvønn dag, og at vit triggir (Kaj, skiparin, og maskinmeistarinn) sluppu umboð á skipið hvønn dag, greiður Kaj Toftum frá.

– Hann hevði ein lokalan, kvinnuliga sersjant afturat sær, og ein lívverja, Chiou, sum allatíðina hevði eina M-16 riflu í hondini. Eina dagin vildi politiovastin ikki lova okkum út, men tá gjørdi Bean ikki mætari enn hann sjálvur kom inn í fongslum eftir okkum.

Men tíverri fyrri manningina á Birthe Boye skuldi amerikanski hermaðurin heimaftur 10. janúar, og teir tveir ST-løgreglumenn, sum hvønn dag komu í geglið, vóru ikki til eins stóra hjálp sum Commander Bean hevði verið.

ST tosar ikki saman

– ST-hermenninir lovaðu hvønn dag, at dagin eftir fóru vit at verða latnir leysir, men einki sum teir søgdu